

{rokbox

thumb=|images/stories/clanky/socha-Gaspara-Serediho-pred-hradom-mini.jpg|images/stories/clanky/socha-Gaspara-Serediho-pred-hradom.jpg{/rokbox}

Popri historických pamiatkach mesta sa čoraz častejším cieľom návštevníkov stáva Zborovský hrad (Makovica). Po piatich rokoch obnovy priťahuje ľudí svojou kamennou krásou. Bol centrom Makovického panstva, ktoré sa radilo medzi najväčšie. Vlastníci hradu patrili medzi najvýznamnejšie rody v Uhorsku. Boli to Cudarovci, Rozgoňovci, Tárciovci, Šerédiovci, Rákociovci. Mnohí z nich boli šarišskými županmi, Rákociovci takmer sto rokov.

Šerédiovci hrad prebudovali na renesančnú pevnosť s dvomi okruhmi hradieb kvôli tureckej hrozbe. Gašpar I. Šerédi dostal hrad od kráľa za zásluhy v boji proti Turkom. Bol kapitánom Horného Uhorska. Jeho brat Juraj je pochovaný v Bazilike sv. Egídia v Bardejove. Na červených mramorových doskách tumby sú napísané žalospevy a chválospevy na Juraja. Jeden z nich znie : „Premýšľaj, pútnik, kedykoľvek uvidíš tento náhrobok, že každý smrteľník môže večne žiť, ak cnosťou prevyšuje ostatných, čo ako dlho žijú na tomto svete.“

Ďalšou zastávkou je pamätník Gašpara II. Šerédiho pred Dlhou Lúkou. Podľa povesti zomrel na tomto mieste od žiaľu, lebo musel predať svoj milovaný hrad. Po stáročíach sa opäť „vrátil“ na Zborovský hrad. Pred vstupnou bránou nás víta socha Gašpara vyrezaná z kmeňa zlomenej jedle. Po prehliadke hradu zídeme po žltej značke do obce Zborov. Zborov sa stal centrom Makovického panstva, keď si tu páni postavili tri kaštiele. Zachovali sa iba obvodové múry šerédiovského kaštieľa. V parku pred ním a rákociovským kostolom sv. Žofie sú drevené sochy osobností spojených so Zborovom vrátane Gašpara a Juraja Šerédiho.

Pamiatka na Šerédiovcov je aj vo vzdialenejších mestách. Vo Svätom Jure na západnom Slovensku je v kostole pochovaný Gašpar I. Šerédi. Dokonca až v poľskom Tarnove v katedrále sú pochovaní manželia Zuzana Šerédiová a Ján z Ostrogu. Náhrobok s výškou 13 m a šírkou 8 m je najväčší v Poľsku. Po bokoch kríža kľací Zuzana a Ján. Ten istý motív možno vidieť aj na pieskovcovej tabuli pamätníka pri Dlhej Lúke, ktorý v roku 1590 dali manželia opraviť.

Za opravu pamätníka pri Dlhej Lúke patrí vďaka mestu Bardejov, obci Zborov a Združeniu na záchranu Zborovského hradu za obnovu hradu a kaštieľa.

Napísal: Štefan Hanuščin